

nyiben eleve kirekeszt minden más vonatkozást, ezért nem korszerű többé, még a maga, szinte kifogástalan tündöklésében sem. Az irodalomnak egy készülő szociológiája bizonyára meg fog emlékezni azokról az írókról, akik anélkül, hogy meghatározottan valakit utánoznának, öntudatlanul, magukban legtöbb esetben az eredetiség hitével, egy elmúlt stíluskorszakot utánoznak. Ez Szüts Mara házasságának esete : azt a technikát utánozza, amely Magyarországon Herceg Ferencben kristályosodott ki és amely elmúlt, egy elmúlt korszaknak kétségtelenül maradéktalan tökéletességgel megírt témáival együtt és ezeket nem lehet többé föltámasztani, még a legőszintébb utánéléssel sem. Aki első regényében ilyen hajlékony adaptáló ösztönnel sajátított el egy formát, az tudna talán egyéni formát is teremteni magának.

(i-s a-l.)

Hans Sammereyer : Sáríka. (Verlag F. C. Mayer. München). Külföldi író magyar tárgyú regénye. Bennünket nem az író képességei érdekelnek, hiszen erről valószínűleg beszélnek honfitársai is éppen eleget, hanem az a kép, amit rólunk fest. Egy vadászlap kiadásában jelent meg a regény, tehát nem lepődünk meg, hogy a természet szépségeinek lelkes bámulóját és a kisebb-nagyobb vadászkalandok hű ecsetelőjét ismerjük meg az íróban. Másodszorban végigvonul a regényen egy szerelmi történet is, amely az író és egy roppant kedves magyar földbirtokosleány, Sáríka közt szövődik ; harmadszorban aztán jön a couleur locale, a magyar szokások és a magyar táj rajza.

Ami a szerelmet illeti, az a benyomásunk, hogy az író nem azt írta

meg, ami megtörtént, hanem amit szeretett volna, hogy megtörténjék. Ezért Sáríka egy kicsit Mariandl és Gretchen lett, aki roppant szentimentális, szereti a holdvilágot és roppant fenkölt lelke van, s ami a fő : igazán kedves az íróval szemben. Ez a szimpatikus jellemvonás még jobban kidomborodik, ha meggondoljuk, hogy vagyonos és feketelelkű kérőjével milyen kurtán elbánik, mert szívében a német lovag képe ragyog.

Szerepel a regényben még egy sokat káromkodó őrmester és egy félbolond cigány, aki csodaszépen hegedül, a szerzőt egy legendás híru szarvas nyomára vezeti, amelyet szimpátikus német ismerősünk el is ejt, Sáríkáknál is segíti hősünket és a titokzatos elemet képviseli, ami tudvalevőleg nélkülözhetetlen kelléke minden jól nevelt regénynek.

Ami a magyar szokásokat illeti, mindent megtalálhatunk, amit pár évtizeden keresztül olyan sikeresen exportáltunk ; bizony fenegyerek a magyarok, duhajul mulatnak, borzasztóan tudnak gyűlölni és általában úgy viselkednek, hogy az objektív külföldi szemlélőnek igen sokszor eszébe juttatják a végtelen ázsiai pusztát, a népvándorlást és sok más érdekes dolgot. Sammereyer azonban jó vadászember, neki tetszik az ilyesmi, keresi az exotikumot és talál is bőven.

Fábián István.

Megjelent *Genthon István : A régi magyar festőművészet* c. könyve, mely a középkori magyar piktúra történetét összefoglalóan ismerteti Nagy Lajos uralkodásától a mohácsi vészig. A szépen kiállított könyvet 102 kép díszíti Minden könyvesboltban kapható, ára füzve 15, félpergamentkötésben 20 pengő. Ismertetésére visszatérünk.